

Πού γεννιέται ο Χριστός;

/ [Επικαιρότητα](#)

Στο ερώτημα “Πού γεννιέται ο Χριστός;” απαντά με το Χριστουγεννιάτικο μηνυμά του ο Μητροπολίτης Βίβλου και Βοτρίων (Όρους Λιβάνου) κ. Σιλουανός. Αναλυτικότερα επισημαίνει, “Στην γιορτή της ενανθρώπησης του Κυρίου, προσπάθησα επιμελώς να βρω μέσα μου την απάντηση στην ερώτηση: “Πού γεννιέται ο Χριστός;” (Ματθαίος 2: 4). Ομολογώ ότι, νιώθοντας ντροπή να ψάξω μέσα μου, την βρήκα και τη βρίσκω στην αγάπη και στην αποστολική σας διακονία, μια διακονία που πραγματοποιείται με αφοσίωση, επιμέλεια και θυσίες. Στις ψυχές λουσμένες με τα δάκρυα της μοναξιάς, της εγκατάλειψης, της άκρας ανάγκης, ειδικά σε μια μακρινή χώρα, αλλά παραμένουν σταθερές στην καλοσύνη, την αλήθεια και την προσευχή. Σε μια ενορία ή κοινότητα η οποία δεν ζει για τον εαυτό της, αλλά επεκτείνεται και στον πλησίον σε μια διακονία της οποίας τα χρώματα σχηματίζονται από τη συνεργασία, την αλληλεγγύη και την αδελφосύνη. Σε κληρικούς που διακονούν ταπεινά με αφοσίωση, οι οποίοι αναγνωρίζουν μόνο τη φτώχεια τους για τον Θεό αλλά και την αφθονία της χάρης που συνεργεί στην

διακονία τους.

Στα σώματα των μοναχών και των προσευχομένων ψυχών τους, που αντικατοπτρίζουν ό,τι ανήγγειλαν οι άγγελοι τα Χριστούγεννα, των οποίων το βλέμμα διώχνει τη δυστυχία και την πικρία από τις καρδιές των πολλών, ανταλλάσσοντάς τα με την θεία ειρήνη και χάρη.

Στους γιούς μιας εκκλησίας που ζουν με ταπείνωση, με μετάνοια και με την μαθητεία τους στον Ευαγγέλιο, και παράλληλα μαρτυρούν στη ζωή τους για μία αγάπη που δεν «ζητεί τά έαυτῆς».

Σε εκείνους που φέρουν τέτοια μαρτυρία: είναι φτωχοί, αλλά ευγνώμονες· λυπημένοι, αλλά ελπιδοφόροι· σηκώνουν τον πόνο της απουσίας ή της αποδημίας ενός αγαπημένου, διατηρώντας όμως την παρουσία και τη μνήμη του ζωντανή· πλούσιοι, αλλά δεν επαίρονται· χαρούμενοι, αλλά μοιράζονται τη χαρά τους.

Στην προσευχή εκείνων που την αναζητούν και προσπαθούν να λάβουν την αρχή της από το χέρι Εκείνου που την δίνει· ή στην ελπιδοφόρα αναζήτηση εκείνων που δεν πλησιάζουν το μικρό σπήλαιο (στη Βηθλεέμ) ή το μεγάλο σπήλαιο στους ναούς μας (την Εκκλησία)· ή στην αγάπη που προσφέρεται παρά το γεγονός ότι δεν πρόκειται να κάνει πολλά, ωστόσο, επιμένει μέχρι το τέλος, έως ότου το αδύνατο γίνει δυνατό.

Επιτέλους, βρήκα την απάντηση και τη βρίσκω σε όλες αυτές τις «δωρεές» που τις προσφέρω σε Σας, αφού μας ενώνει η εν Χριστώ πατρότητα και αδελφοσύνη, κινούμενος με την ελπίδα ότι οι καρδιές σας καθώς και οι καρδιές των πιστών που αναζητούν το Γεννηθέντα στη Βηθλεέμ και προσπαθούν να Τον ακολουθήσουν, βρίσκουν την παρηγοριά έτσι ώστε η χαρά των αγγέλων να πληροί τις καρδιές σας. Καλά Χριστούγεννα!”